

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720203914
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6720203914.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. X, XXX XX E., občan SR, zastúpeného Občianskym združením Centrum Správnej Pomoci, so sídlom Prievidza, 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, IČO: 51876141, proti žalovanému: I/ B. F. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, XXX XX H., občan SR, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Dolíková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, II/ INPOZ s. r. o., so sídlom Obchodná 39, 811 06 Bratislava, IČO: 50 138 057, právne zastúpenému Mgr. Stanislavou Winklerovou, advokátkou, so sídlom Cintorínska 22, 811 08 Bratislava, IČO: 53 008 138 a III/ I. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX C., občan SR, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného I/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/31/2020-361 zo dňa 29.03.2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým okresný súd určil, že žalobca A. B., nar. XX. XX. XXXX je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen, nachádzajúcich sa v k. ú. C. D., obec Trnie, okres Zvolen, zapísaných na LV č. XXX a to:

- pozemok –parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 1335 m²,záhrada,
- pozemok –parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 36 m², zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok-parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 307 m²,záhrada,
- pozemok-parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 307 m², trvalý trávnatý porast,
- stavba- Humno so súp. číslom 13, postavená na pozemku –parcela registra „C“, parc. č. 41 a vo výroku IV., ktorým okresný súd rozhodol tak, že žalobca a žalovaný I/ nemajú právo na náhradu trov konania, potvrdzuje.

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že žalobca A. B., nar. XX.XX.XXXX je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území C. D., obec E., okres Zvolen, vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen na LV č. XXX, a to ako:

- pozemok - parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 1335 m², záhrada,
- pozemok - parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 36 m², zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok - parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 307 m², záhrada,
- pozemok - parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 307 m², trvalý trávny porast,
- stavby - Humna so súpisným č. 13, postaveného na pozemku - parc. registra „C“, parc. č. XX (výrok I.). V časti určenia, že vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/4 na nehnuteľnostiach

nachádzajúcich sa v k. ú. C. D., obec Trnie, okres Zvolen, vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen na LV č. XX, a to ako:

- pozemok - parcela registra „C“, parc. č. XX o výmere 20 m², záhrada,
- pozemok - parcela registra „C“, parc. č. XX o výmere 162 m², zastavaná plocha a nádvorie,
- pozemok - parcela registra „C“, parc. č. XX o výmere 453 m², zastavaná plocha a nádvorie, okresný súd žalobu zamietol (výrok II.). Voči žalovaným II/ a III/ okresný súd žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalobca a žalovaný I/ nemajú právo na náhradu trov konania (výrok IV.), tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému II/ trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania (výrok V.), ďalej tak, že žalovanej III/ sa náhrada trov konania nepriznáva (výrok VI.), tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému I/ trovy konania spojené s pojednávaním konaným dňa 18.01.2022 v rozsahu 100 % v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o ich výške (výrok VII.) a tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému II/ trovy konania spojené s pojednávaním konaným dňa 18.01.2022 v rozsahu 100 % v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o ich výške (výrok VIII.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca podal žalobu, v ktorej žiadal, aby súd vyslovil (určil), že Kúpna zmluva zo dňa 01.08.2019 vrátane Dodatkov č. 1 a č. 2, „zapísaná na LV pod V XXXX/XX“ je neplatná a že Kúpna zmluva zo dňa 14.07.2020, zapísaná na LV č. XXX pod V 1903/2020 je neplatná a zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že spolu s manželkou, žalovanou III/ nadobudli za trvania manželstva na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej vo februári 2003 do BSM nehnuteľnosti evidované na LV č. XX, k. ú. C. D., obec Trnie ako parcely registra „C“, a to parc. č. XX o výmere 205 m² - záhrady, parc. č. XX o výmere 162 m² - zastavané plochy a nádvorie a parc. č. XX o výmere 453 m² - zastavané plochy a nádvorie, vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2. Ďalej kúpou nadobudli do BSM nehnuteľnosti evidované na LV č. XX, k. ú. C. D., obec Trnie ako parcely registra „E“, a to parc. č. X/XXX o výmere 1678 m² - záhrada, parc. č. X/XXX o výmere 307 m² - záhrada, stavbu - humno súp. č. 13 na parcele registra „C“ č. XX, „vo veľkosti podielu 1/1“. Žalobca a žalovaná III/ sa dňa 21.06.2006 rozviedli, rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/5/2006 nadobudol právoplatnosť 07.07.2006. Po rozvode manželstva sa pokúšali niekoľkokrát dohodnúť na vyporiadaní BSM, avšak k dohode nedošlo. V zmysle ust. § 148 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) k zániku BSM došlo ku dňu 07.07.2006, pričom v súlade s ust. § 149 a nasl. Občianskeho zákonníka platí, že nehnuteľnosti nadobudnuté počas manželstva sú v podielovom spoluvlastníctve bývalých manželov a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. Z uvedeného podľa tvrdenia žalobcu v žalobe vyplýva, že „spoluvlastnícke podiely žalobcu na nehnuteľnostiach vedených na LV č. XX boli vo veľkosti 1/4 k celku a na nehnuteľnostiach vedených na LV č. XX boli vo veľkosti 1/2 k celku. Následne bola žalovaná III/ zaťažená konkurzným konaním vedeným na Okresnom súde Banská Bystrica pod č. k. 5OdK/481/2019. Správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Vaculčíková zahrnula v rozpore so zákonom do konkurzného konania aj majetok žalobcu ako majetok v dlžníkovom BSM. Tento majetok bol na základe kúpnej zmluvy spolu s jej dodatkami zapísaný v prospech kupujúceho žalovaného II/ pod V 2818/19. Keďže predmetná kúpna zmluva je v rozpore s citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, je podľa žalobcu neplatná. V článku 1 bod 3 predmetnej kúpnej zmluvy sa nesprávne uvádza, že vyhlásením konkurzu zaniká dlžníkovo BSM a že do konkurznej podstaty patrí všetok majetok v dlžníkovom BSM, ak ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu. V tomto prípade však BSM zaniklo rozvodom manželstva, pričom v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka vzniklo podielové spoluvlastníctvo oboch bývalých manželov rovným dielom. Z uvedených dôvodov je predmetná kúpna zmluva spolu s jej dodatkami neplatná. Následne Kúpnu zmluvou zo dňa 14.07.2020, č. vkladu V XXXX/XXXX nadobudol žalovaný I/ od žalovaného II/ nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX do podielu 1/1. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný I/ nadobudol predmetné nehnuteľnosti od nevlastníka, nadobudnutie vlastníctva nehnuteľností žalovaným I/ je neplatným právnym úkonom podľa § 39 a nasl. Občianskeho zákonníka“.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalovaný I/ v písomnom vyjadrení k žalobe, doručenom okresnému súdu dňa 26.10.2020 namietal procesnú neprípustnosť podanej určovacej žaloby. Poukázal na ustanovenie § 137 písm. d/ CSP a uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha určenia právnej skutočnosti (určenia neplatnosti kúpnej zmluvy), ale toto určenie nevyplýva z osobitného právneho predpisu, preto nie sú splnené základné predpoklady na podanie takejto určovacej žaloby. Vo vzťahu k ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka, žalovaný I/ vo vyjadrení k žalobe uviedol, že z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že uvedené ustanovenie nie je právnym predpisom, z ktorého by vyplývala prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu.

Poukázal tiež na úmysel zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k prijatej právnej úprave, ktorého cieľom bolo vylúčiť nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu určovacej žaloby. Podaná žaloba je tak podľa žalovaného I/ procesne neprípustná, preto ju žalovaný I/ vo vyjadrení k žalobe žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný I/ vo vyjadrení k žalobe ďalej namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, čo odôvodnil tým, že žalobca v žalobe neuviedol žiadne také skutkové tvrdenia, ani nenavrhol vykonať také dôkazy, ktorými by dostatočne osvedčil existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti kúpnych zmlúv, špecifikovaných v petite žaloby. K v žalobe tvrdným skutkovým okolnostiam, žalovaný I/ vo vyjadrení k žalobe uviedol, že sporné nehnuteľnosti nadobudol od žalovaného II/ na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím V 1903/2020 zo dňa 14.07.2020. Týkalo sa to nehnuteľností evidovaných na LV č. XX pre k. ú. C. D. a na LV č. XXX pre k. ú. C. D.. Žalovaný II/ tieto nehnuteľnosti nadobudol od žalovanej III/, zastúpenej správkyňou konkurznej podstaty Mgr. Vaculčíkovou v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod č. k. 5OdK/481/2019. V čase prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo žalovanej III/ na žalovaného II/, boli tieto nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností zapísané ako nehnuteľnosti patriace do BSM žalobcu a žalovanej III/. Správkyňa konkurznej podstaty pri speňažovaní majetku žalovanej III/ postupovala v zmysle príslušných ustanovení Zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V uvedenej súvislosti žalovaný I/ uviedol, že správca konkurznej podstaty nemá osobitnú zákonnú povinnosť skúmať trvanie, vznik a zánik BSM; žiadne zákonné ustanovenie mu túto povinnosť explicitne neprikazuje. Pri speňažovaní majetku, správca konkurznej podstaty úpadcu vychádza z údajov, ktoré mu poskytuje úpadca a z údajov vedených vo verejných registroch. V zmysle ustanovenia § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv, sa údaje katastra uvedené v § 7 považujú za hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Žalovaný II/ vo vyjadrení k žalobe ďalej uviedol, že pokiaľ žalobca poukázal v žalobe na zákonnú fikciu ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, tak má za to, že žalobca a žalovaná III/ boli po uplynutí troch rokov povinní podať návrh na vklad svojich vlastníckych práv k nehnuteľnostiam v príslušných podieloch, nakoľko už neexistovala žiadna iná možnosť vyporiadania. Uvedené sami nevykonali, preto je podľa žalovaného I/ potom potrebné zohľadniť dobrú vieru nadobúdateľov žalovaného I/ a žalovaného II/ v hodnovernosť zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností. Žalovanému I/ nemôže byť na škodu, že žalobca a žalovaná III/ boli nečinní a nevykonali príslušný zápis vyporiadania BSM do katastra nehnuteľností a rovnako nemôže byť na škodu žalovanému I/, že žalovaná III/ neoboznámila správkyňu konkurznej podstaty úpadcu s týmito skutočnosťami. V uvedenej súvislosti žalovaný I/ vo vyjadrení k žalobe vyslovil právny názor, že pokiaľ žalobca takto nekonal, sám nesie vinu na súčasnej situácii a je povinný strpieť jej následky. Tvrdenie žalobcu, že kúpne zmluvy sú absolútne neplatné, žalovaný I/ poprel. Uviedol, že správkyňa konkurznej podstaty disponovala právom k prevodu majetku vo vlastníctve žalovanej III/. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný I/ žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

1.3 Žalovaný II/ v písomnom vyjadrení k žalobe, doručenom okresnému súdu dňa 27. 10. 2020 uviedol, že dňa 22.05.2019 bolo v Obchodnom vestníku č. 96/2019 uverejnené vyhlásenie konkurzného konania na dlžníčku - žalovanú III/ a za správcu konkurznej podstaty bola určená Mgr. Vaculčíková. Správkyňa konkurznej podstaty vyhlásila dňa 02.07.2019 v Obchodnom vestníku č. 125/2019 prvé kolo ponukového konania na predaj súboru majetku zapísaného vo všeobecnej podstate pod položkami 1 až 6, ktoré sa týkalo nehnuteľností, evidovaných na LV č. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen v spoluvlastníckom podiele 1 a evidovaných na LV č. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen v podiele 1/1. Zároveň boli zverejnené podmienky ponukového konania. Žalovaný II/ sa do vyhláseného ponukového konania riadne prihlásil, splnil požadované podmienky ponukového konania a bolo mu oznámené, že jeho ponuka bola vyhodnotená ako víťazná. Správkyňa konkurznej podstaty následne vyzvala žalovaného II/ na uzavretie kúpnej zmluvy, ktorú vypracovala a kúpna zmluva bola dňa 01.08.2019 uzavretá. V súlade s dojednaním zmluvy správkyňa konkurznej podstaty podala návrh na vklad. Po podaní návrhu na vklad, katastrálny úrad rozhodnutím zo dňa 27.09.2019 katastrálne konanie prerušil z dôvodu, že v kúpnej zmluve bol nesprávne uvedený podiel pri troch pozemkoch vo výške 1/2 namiesto podielu 1/1. To podľa žalovaného II/ znamená, že došlo len ku chybe v písaní, preto dňa 10.10.2019 žalovaný II/ a správkyňa konkurznej podstaty podpísali Dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve. Následne katastrálny úrad vydal dňa 02.12.2019 rozhodnutie o prerušení konania, „nakoľko žiadal doplniť, že kupujúci nadobúda nehnuteľnosť do podielového aj do výlučného vlastníctva. V tomto smere bol medzi žalovaným II/ a správkyňou konkurznej podstaty podpísaný dňa 19.12.2019 Dodatok č. 2 ku zmluve. Rozhodnutím katastrálneho úradu zo dňa 09.03.2020 pod V XXXX/XX bol povolený vklad vlastníckeho

práva žalovaného II/ k dotknutým nehnuteľnostiam. V apríli 2020 žalovaného II/ kontaktoval žalovaný I/ s návrhom na odkúpenie nehnuteľnosti a zároveň ho upozornil o súdnom spore, ktorý prebiehal ohľadne vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Žalovaný I/ oboznámil žalovaného II/, že je vlastníkom susediaceho rodinného domu a že bol polovičným vlastníkom dotknutých nehnuteľností. Žalovaný II/ následne prijal ponuku žalovaného I/ a rozhodol sa mu nehnuteľnosti predať. Dňa 12.06.2020 došlo medzi žalovaným II/ a žalovaným I/ k uzavretiu kúpnej zmluvy. Žalovaný I/ sa v kúpnej zmluve zaviazal v primeranej lehote po povolení vkladu oznámiť v sporovom konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, že došlo k splynutiu práv a povinností na strane žalobcu a žalovaného a požiadať konajúci súd o zastavenie konania. Vklad kúpnej zmluvy bol povolený rozhodnutím katastrálneho úradu zo dňa 14.07.2020 pod V XXXX/XXXX. V sporovom konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva došlo k prerušeniu konania do rozhodnutia v tu prejednávanej veci. Žalovaný II/ poukázal na to, že pri svojich právnych úkonoch bol dobromyseľný. Pokiaľ kupoval nehnuteľnosti v ponukovom konaní od dlžníčky, nemohol tušiť a nemal žiadnu vedomosť, že žalobca bol polovičným vlastníkom nehnuteľnosti. Vychádzal z ponukového konania a mal zato, že vyhlásením konkurzu na majetok žalovanej III/ došlo súlade s ustanovením § 167i zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) k zániku BSM. Ani následne, keď sa rozhodol nehnuteľnosti predať žalovanému I/, nemal vedomosť o tom, že by bol žalobca ich „polovičným vlastníkom“. Všetky právne úkony sú preto podľa žalovaného II/ platné, uzatvorené na základe slobodnej vôle, dobrovoľne, bez tiesne a bez nátlaku a bez akýchkoľvek nevýhodných podmienok. Pokiaľ sa žalobca v žalobe domáha určenia neplatnosti dotknutých kúpnych zmlúv, takejto neplatnosti by sa mohol domáhať v súlade s ustanovením § 137 písm. d/ CSP jedine v tom prípade, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Žalobca v žalobe nepoukázal na žiaden takýto osobitný predpis, preto je podľa žalovaného II/ žalobný návrh žalobcu vadný. Pokiaľ by žalobca podľa označenia žaloby „Žaloba o neplatnosť právnych úkonov a o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam“ žiadal súd o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, musel by preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pričom podľa žalovaného II/ ani takáto žaloba by nebola úspešná. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe poukázal tiež na formálnu vadu žaloby, keď žalobca v žalobe nesprávne označil dátum uzavretia kúpnej zmluvy. Na základe uvedených skutočností žalovaný II/ žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

1.4 Žalovaná III/ v písomnom vyjadrení k žalobe, doručenom okresnému súdu dňa 22.10.2020 uviedla, že po rozvode manželstva majetkové veci neriešila, pretože nemala záujem o spoločne nadobudnutý majetok. Po slovnej dohode ho prenechala manželovi. Je pravdou, že na základe finančných problémov požiadala v zastúpení Centra právnej pomoci o osobný bankrot, kde musela uviesť aj majetok nadobudnutý počas manželstva. Tak isto uviedla, že síce je spoluvlastníkom nehnuteľností, ale ich neužíva, ani o ne nemá záujem, pretože ich prenechala manželovi. O predaji pozemkov nevedela, dozvedela sa to až od žalobcu. Celá situácia ju mrzí a s podanou žalobou súhlasí.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vyjadrenia žalovaných I/, II/ a III/ k žalobe, doručil žalobcovi do vlastných rúk spolu s uznesením zo dňa 11.11.2020, ktorým vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k vyjadreniam žalovaných. Zároveň vyjadrenia žalovaných okresný súd doručil navzájom ostatným žalovaným. V písomnom podaní doručenom okresnému súdu dňa 03.12.2020 žalobca prostredníctvom svojho zástupcu vo vzťahu ku skutkovým tvrdeniam žalovaného I/ uviedol, že v čase prevodu vlastníckeho práva medzi žalovanou III/ a žalovaným II/ bol na príslušných listoch vlastníctva evidenčný záznam o spoluvlastníctve sporných nehnuteľností žalobcu a žalovanej III/ v režime BSM. Na základe uvedeného nemôže žalovaný II/ argumentovať dobromyseľnosťou, pretože mu už z tohto zápisu muselo byť zrejmé, že vlastníkom sporných nehnuteľností nebol len úpadca, t. j. žalovaná III/, ale aj žalobca a už vôbec nemožno podľa žalobcu hovoriť o dobromyseľnosti žalovaného I/, ktorý je susedom žalobcu, majú spoločný dvor a v tom čase prebiehal medzi nimi spor o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k tomuto spoločnému dvoru. Žalovaný I/ mal teda podľa žalobcu jasnú vedomosť o vlastníckom práve žalobcu, mal vedomosť aj o tom, že sa so žalovanou III/ rozviedli. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ žalovaný I/ poukazoval vo vyjadrení k žalobe na ustanovenie § 167i ods.1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“), neobstojí jeho obrana, že správkyňa konkurznej podstaty nie je povinná skúmať okolnosti ohľadne vyporiadania BSM, pretože práve z uvedeného ustanovenia vyplýva, že bez takéhoto skúmania nemôže postupovať podľa uvedeného ustanovenia. Pokiaľ nehnuteľnosti nad rámec spoluvlastníckeho podielu žalovanej III/ neboli vo vlastníctve žalovanej III/, žalovaná III/ ich nemohla v rámci oddženia previesť kúpnu zmluvou na žalovaného II/ a ten následne na žalovaného I/. Uvedené platí v rozsahu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na sporných nehnuteľnostiach, t. j. podielu, ktorý žalobca

nadobudol po vyporiadaní BSM so žalovanou III/ na základe zákonnej domnienky. V uvedenej súvislosti žalobca uviedol, že správkyňa konkurznej podstaty pochybila, pretože si svoje povinnosti zistiť masu majetku patriaceho do konkurznej podstaty v dostatočnej miere neplnila, preto sa naďalej cíti vlastníkom spoluvlastníckych podielov na dotknutých nehnuteľnostiach. Žalobca zároveň navrhol, aby súd pripustil zmenu žalobného petitu tak, aby súd určil, že žalobca je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen, nachádzajúcich sa v k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen, zapísaných na LV č. XXX, ktoré bližšie špecifikoval v návrhu na zmenu petitu žaloby a aby súd určil, že žalobca je vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/4 na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen, nachádzajúcich sa v k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen, zapísaných na LV č. XX, ktoré bližšie špecifikoval v návrhu na zmenu petitu žaloby; „žalobu v rozsahu pôvodného znenia petitu vzal žalobca v celom rozsahu späť“.

1.6 Uznesením zo dňa 04.02.2021 okresný súd pripustil zmenu žalobného návrhu v súlade s vyššie uvedeným návrhom žalobcu. Uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie, a to vylúčením strán sporu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci: Z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 01.08.2019 medzi predávajúcou - žalovanou III/, zastúpenou správkyňou konkurznej podstaty úpadcu Mgr. Martinou Vaculčíkovou a kupujúcim - žalovaným II/, okresný súd zistil, že v článku I bod 1 zmluvy je uvedené, že na majetok dlžníka - žalovanej III / bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5OdK/481/2019 zo dňa 15.05.2019 konkurz. V článku I bod 2 zmluvy je odkaz na ustanovenie § 167b ZKR, v zmysle ktorého oprávnenie dlžníka nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a konať vo veciach týkajúcich sa tohto majetku vyhlásením konkurzu prechádza na správcu, ktorý koná v mene a na účet dlžníka. V článku I bod 3 zmluvy je odkaz na ustanovenie § 167i ZKR, v zmysle ktorého vyhlásením konkurzu zaniká dlžníkovovo BSM a do konkurznej podstaty patrí všetok majetok v dlžníkovom BSM, ak ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu. V závere článku I zmluvy je konštatované, že v rámci ponukového konania kupujúci splnil všetky podmienky a jeho ponuka bola vyhodnotená ako víťazná. V článku II bod 2 zmluvy je špecifikovaný predmet zmluvy s tým, že predávajúci na základe tejto zmluvy prevádza na kupujúceho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným v článku II bod 2 zmluvy, kupujúci vlastnícke právo k nim nadobúda a zaväzuje sa zaplatiť predávajúcemu dohodnutú kúpnu cenu. V článku III je dojednaná kúpna cena vo výške 1.664,- Eur s tým, že táto bude uhradená zo zálohy zloženej kupujúcim v ponukovom konaní v plnej výške. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je jej príloha č. 1, a to fotokópia uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5OdK/481/2019 zo dňa 15.05.2019 spolu s doložkou právoplatnosti (článok V bod 8 zmluvy). Dňa 10. 10. 2019 uzavreli zmluvné strany k predmetnej kúpnej zmluve Dodatok č. 1, podľa článku I ktorého, sa týmto Dodatkom malo opraviť označenie predávajúceho v návrhu na vklad. Článkom II Dodatku č. 1 je upravený predmet zmluvy, a to pokiaľ ide o výšku spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen ako parcely registra „E“, parc. č. X/XXX o výmere 1678 m2, druh pozemku záhrada a parc. č. X/XXX o výmere 307 m2, druh pozemku záhrada a stavba - humno súp. č. XX, postavená na parcele registra „C“ č. XX o výmere 162 m2, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, všetko v podiele 1/1. Dňa 19.12.2019 zmluvné strany uzavreli Dodatok č. 2 k predmetnej kúpnej zmluve, „v článku I ktorého sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli na uzatvorení Dodatku č. 2 ku Kúpnej zmluve uzatvorenej dňa 01. 08. 2019, ktorým sa opravuje bod 3 článku II. zmluvy v znení záverečnej vety: „Kupujúci nadobúda nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva aj do výlučného vlastníctva“. dodatky rozdielne.

1.7 Z Rozhodnutia Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor okresný súd zistil, že pod číslom vkladu V 2818/2019 zo dňa 09. 03. 2020 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalovaného II/ k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen, a to k pozemkom parcely registra „C“ č. XX, J. XX K. J. XX v podiele 1 a k pozemkom parcely registra „E“ č. X/XXX, J. X/XXX a k stavbe humno súp. č. 13, postavenom na parcele registra „C“ č. XX v podiele 1/1 na základe kúpnej zmluvy v znení Dodatkov č. 1 a 2, uzavretej medzi žalovanou III/ ako predávajúcou a žalovaným II/ ako kupujúcim s tým, že právne účinky vkladu nastanú dňa 09. 03. 2020.

1.8 Z Kúpnej zmluvy zo dňa 12. 06. 2020, uzavretej medzi žalovaným II/ ako predávajúcim a žalovaným I/ ako kupujúcim, okresný súd zistil, že na základe uvedenej kúpnej zmluvy došlo k prevodu nehnuteľností evidovaných na LV č. XX, k. ú. C. D., obec Tŕnie, okres Zvolen ako parc. č. XX, č. XX K. J. XX v podiele 1, s uvedením poznámky o prebiehajúcim súdnom konaní o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen ako parc. registra „E“ č. X/XXX, J. X/XXX a stavba - humno, súp. č. XX, všetko v spoluvlastníckom

podiele 1/1. V článku III zmluvy bola dojednaná kúpna cena vo výške 3.000,- Eur, ktorá mala byť uhradená do 5 dní od podpísania zmluvy. V článku IV, bod 1 zmluvy je uvedené, že predávajúci nadobudol nehnuteľnosti kúpou v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod č. 5OdK/481/2019. V bode 3 zmluvy bolo uvedené, že na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 13Co/203/2018 prebieha súdne konanie vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XX a že kupujúci sa ako žalobca zaviazal v primeranej lehote po povolení vkladu oznámiť konajúcemu súdu, že došlo k splynutiu práv a povinností na strane žalobcu a žalovaného a požiadať ho o zastavenie konania vzhľadom na nedostatok procesnej podmienky; v prípade, že to bude procesná situácia vyžadovať, zaviazal sa vykonať späťvzatie žaloby. Predávajúci sa zaviazal dať súhlas so zastavením konania, ak to bude procesná situácia vyžadovať. Rozhodnutím Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor č. vkladu V XXXX/XX zo dňa 14. 07. 2020 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech žalovaného I/ v zmysle prevádzaných podielov.

1.9 Z vyžiadaného konkurzného spisu Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý bol Okresnému súdu Zvolen poskytnutý sprístupnením do elektronického spisu a z konkurzného spisu vyžiadaného od správkyne konkurznej podstaty Mgr. Vaculčíkovej, okresný súd okrem iného zistil, že „žalovaná III/ zastúpená Centrom právnej pomoci podala dňa 02. 05. 2019 na predpísanom tlačive návrh na vyhlásenie konkurzu. Súčasťou návrhu bol zoznam majetku žalovanej III/ (ďalej aj „dlžníka“), v ktorom žalovaná okrem iného uviedla nehnuteľnosti evidované na LV č. XX K. J. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen. V časti súdne spory súvisiace s majetkom, žalovaná III/ (dlžník) uviedla: žiadne. Na predmetnom tlačive bola zaškrtnutá kolónka: Uplatňujem si nepostihnuteľnú hodnotu obydlia na vec uvedenú v tabuľke označenej ako rodinný dom pod položkou č. 5. Vyhlásenie bolo osobne podpísané žalovanou III/. V zozname veriteľov žalovaná III/ (dlžník) uviedla veriteľov banky a nebankové subjekty ako aj fyzickú osobu. Z centrálného registra exekúcií bolo zistené exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Stachom Chladným pod sp. zn. 11Ek/1705/2018 a súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Ďuricom pod sp. zn. 7Er/226/2014. Uvedení súdni exekútori boli upovedomení o začatí konkurzného konania. V návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaná III/ okrem iných skutočností uviedla, že jej dlhy pochádzajú z bývalého manželstva, kedy si s manželom zobrali pôžičky, kúpili chatu. Dlhy nevládali splácať. V bode 8 predmetného tlačiva žalovaná III/ uviedla aktuálneho manžela: L. M.. Iné prílohy súčasťou návrhu na vyhlásenie konkurzu neboli. Uznesením č. k. 5OdK/481/2019 zo dňa 15. mája 2019 Okresný súd Banská Bystrica vyhlásil na majetok dlžníka - žalovanej III/ konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil Mgr. Vaculčíkovú.

1.10 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 126 ods. 1, na ust. § 123, na ust. § 124, na ust. § 132 ods. 1 a na ust. § zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, na ust. § 93 ods. 3, na ust. § 167b ods. 1, na ust. § 167h ods. 1, na ust. § 167i ods. 1, na ust. § 167n ods. 1, na ust. § 167p ods. 1 a na ust. § 167v zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

1.11 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že predmetom konania po pripustení zmeny žaloby zostalo posúdenie žaloby žalobcu z hľadiska toho, či je vlastníkom nehnuteľností označených v petíte žaloby. So vznesenou námietkou pasívnej vecnej legitímácie zo strany žalovaného I/ a II/ sa okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vysporiadal tak, že po pripustení zmeny žaloby svedčí pasívna vecná legitímácia výlučne žalovanému I/. Konštatoval, že keďže žalobca procesne na túto situáciu nereagoval (späťvzatím žaloby voči žalovaným II/ a III/), žalobu voči žalovaným II/ a III/ zamietol, nakoľko im nesvedčí vecná pasívna legitímácia v tomto spore. Ďalej sa súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zaoberal dôvodnosťou žaloby voči žalovanému I/, pričom uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za nesporné, že „že žalobca a žalovaná III/ mali v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nehnuteľnosti pôvodne evidované na LV č. XX vo veľkosti podielu 1/1 a nehnuteľnosti evidované na LV č. XX vo veľkosti podielu 1. Rovnako mal za nesporné, že žalobca a žalovaná III/ boli rozvedení rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/5/2006, právoplatným 07. 07. 2006, z ktorého dôvodu zo zákona došlo k zániku BSM. Z výpovede žalobcu a žalovanej III/ vyplynulo, že sa o vyporiadaní BSM nedohodli, preto sa uplatňuje zákonná domnienka ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, že o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To znamená, že po uplynutí 3 rokov od zániku BSM, pokiaľ nedošlo k jeho vyporiadaniu, sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zmenilo v tomto prípade na podielové spoluvlastníctvo a to tak, že nehnuteľnosti pôvodne evidované na LV č. XX mali žalobca a žalovaná III/ v podielovom

spoluvlastníctve, každý v podiele 1 a nehnuteľnosti evidované na LV č. XX mali žalobca a žalovaná III/ v podielovom spoluvlastníctve, každý v podiele 1. Rovnako mal okresný súd za nesporné, že žalobca a ani žalovaná III/ nevykonali žiadny úkon vo vzťahu ku katastru nehnuteľností, ktorým by došlo k zaevidovaniu tejto skutočnosti v katastri nehnuteľností; naďalej bolo ich vlastníctvo k dotknutým nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností evidované v BSM. Žalobca aj žalovaná III/ uvádzali na svoju obranu, že o tomto právnom dôsledku nemali vedomosť. Ďalším vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané a medzi sporovými stranami to bolo nesporné, že žalovaná III/ z dôvodu finančných problémov pristúpila k oddlžovaciemu konaniu. Z výpovede žalovanej III/ vyplynulo, že sa obrátila na spoločnosť BONATO, s. r. o., cez ktorú zabezpečovala vyhlásenie konkurzu na svoju osobu. Zo spisu správcu konkurznej podstaty a konkurzného súdu bolo preukázané, že žalovaná III/ podala návrh na vyhlásenie konkurzu na predpísanom tlačive prostredníctvom Centra právnej pomoci, nakoľko rozhodnutím Centra právnej pomoci z 09. 04. 2019 jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci oddlženia konkurzom. Súčasťou podaného návrhu je aj zoznam majetku dlžníka, ktorý je podpísaný žalovanou III/ dňa 21. 02. 2019. Tu v rámci pozemkov a stavieb sú uvádzané nehnuteľnosti evidované na LV č. XX, kde je spoluvlastnícky podiel uvedený ako 1 a nehnuteľnosti evidované na LV č. XX, kde je uvedený podiel 1/1. V časti súdne spory súvisiace s majetkom je uvedený: žiadne a zároveň je zaškrtnutá kolónka uplatnenia si nepostihuteľnej hodnoty obydlia, kde je označený rodinný dom, evidovaný pod položkou 5 zoznamu majetku. Pokiaľ žalovaná III/ tvrdila, že spoločnosti BONATO, s. r. o. predkladala aj kópiu rozvodového rozsudku, tento nie je súčasťou návrhu na vyhlásenie konkurzu. Z konkurzného spisu okresný súd zistil, že správkyňa konkurznej podstaty zverejnila v Obchodnom vestníku začatie konkurzného konania a následne aj súpis majetku podliehajúceho konkurzu, kde došlo k evidencii nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu tak ako vyplývali z údajov od dlžníka, čomu zodpovedala aj vtedajšia evidencia nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Následne správkyňa konkurznej podstaty (ďalej len SKP) tento majetok speňažila v ponukovom konaní, kde úspešným účastníkom bol žalovaný II/. So žalovaným II/ bola uzavretá kúpna zmluva dňa 01. 08. 2019, vypracovaná SKP a následne SKP podala návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Vkladové konanie bolo prerušené s poukazom katastra na označenie podielu pri nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XX s tým, že spoluvlastnícky podiel vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam je v Obchodnom vestníku pri konkurznej podstate uvedený ako 1/1 a v Kúpnej zmluve zo dňa 01. 08. 2019 je spoluvlastnícky podiel vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam uvedený ako 1. Na to bol vypracovaný Dodatok č. 1 zo dňa 10. 10. 2019, ktorým došlo k oprave podielu u nehnuteľnosti vedených na LV č. XX z 1 na 1/1. Následne došlo aj k podpisu Dodatku č. 2 dňa 19. 12. 2019, kde bolo doplnené vytknuté znenie kúpnej zmluvy, tak že kupujúci nadobudol nehnuteľnosti do podielového aj výlučného vlastníctva. V konečnom dôsledku bola Kúpna zmluva zo dňa 01. 08. 2019 zavkladovaná rozhodnutím katastrálneho úradu č. V 2818/2019 dňa 09. 03. 2020. Následne Kúpnu zmluvou z 12. 06. 2020 previedol žalovaný II/ dotknuté nehnuteľnosti do vlastníctva žalovaného I/; vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím katastrálneho úradu pod V 1903/2020 zo dňa 14. 07. 2020. Žalobca v konaní namietal uvedené prevody, namietal pochybenia SKP v konkurznom konaní, pretože došlo k predaju majetku aj v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcu. Namietal postup SKP, ktorá v konkurznom konaní zanedbala svoje povinnosti, kedy nezistila správne skutočný stav vlastníctva nehnuteľností, ktoré zaradila do súpisu majetku. Žalobca namietol, že takýmto spôsobom nemohol byť predaný majetok v rozsahu, ktorého spoluvlastníkom bol on sám. Na základe toho potom nemohol nadobudnúť tento majetok ani žalovaný I/. Žalovaný II/ ako aj žalovaný I/ sa bránili tým, že uvedený majetok nadobudli v dobrej viere. Žalovaný II/ uvádzal, že vychádzal výlučne z informácií, ktoré sú verejne dostupné a to z Obchodného vestníka, kde bol uvedený majetok zapísaný v súlade s tým, ako je evidovaný v katastri nehnuteľností. Pokiaľ bol víťazný v ponukovom konaní, pristúpil k podpisu kúpnej zmluvy, pričom konal v dobrej viere. Poukázal na to, že žalovaný II/ nemal mať na základe akých skutočností pochybnosti o zápise vlastníckych práv v katastri nehnuteľnosti, nemal mať odkiaľ vedomosť o rozvoде žalobcu a žalovanej III/, nemal mať odkiaľ vedomosť, či došlo alebo nedošlo k vyporiadaniu BSM, vychádzal výlučne z verejne dostupných údajov. Žalobca naopak tvrdil, že pokiaľ v katastri nehnuteľností bol evidenčný záznam o BSM, žalovaný II/ mal vedomosť o tom, že aj žalobca je spoluvlastníkom dotknutej nehnuteľnosti. Žalovaný II/ sa však bránil tým, že v takom prípade právna úprava ZKR takýto majetok v BSM úpadcu umožňuje zapísať do súpisu majetku vcelku a teda žalovaný II/ nemal žiaden dôvod skúmať postavenie žalobcu v konkurznom konaní. Z uvedených dôkazov mal teda súd preukázané, že v rámci konkurzného konania SKP zahrnula do súpisu majetku aj dotknuté nehnuteľnosti a to v podieloch tak, ako boli evidované v katastri nehnuteľností, t. j. SKP vychádzala z domnienky, že nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovanej III/, hoci v tom čase platila právna domnienka podielového spoluvlastníctva dotknutých nehnuteľností žalobcom a žalovanou III/.

Pokiaľ následne v súlade s oprávnením nakladať s majetkovou podstatou SKP cez ponukové konanie previedla tento majetok na žalovaného II/, došlo k prevodu majetku nielen úpadcu, t. j. žalovanej III/, ale aj majetku vo vlastníctve, v rozsahu vyššie uvedených spoluvlastníckych podielov, z vlastníctva žalobcu. Otázka nadobudnutia vlastníctva nehnuteľností od nevlastníka je v súčasnej dobe judikatúrou najvyšších súdnych autorít a to ako Najvyššieho súdu SR, tak aj Ústavného súdu SR riešená z pohľadu všeobecnej zásady, kedy nik nemôže previesť na iného viac práv, než má sám („nemo plus iuris“), z ktorej vyplýva, že vlastníctvo nemožno nadobudnúť od nevlastníka. Samotný občiansky zákonník takúto situáciu explicitne neupravuje. V judikatúre súdov sú však prijímané nové interpretačné závery s poukazom na vývoj reality, najmä v zmysle zásadnej ochrany tej osoby, ktorá robí právny úkon s dôverou v určitý prezentovaný skutkový stav, navyše, ak je potvrdený údajmi z verejnej, štátom vedenej evidencie. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, ktorý toto právo nadobudol v dobrej viere, tak musí byť poskytnutá ochrana, pretože inak by si nikdy nemohol byť istý svojím vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu (R14/2009). Otázkou dobrej viery takéhoto nadobúdateľa vlastníckeho práva sa tak súd musí vždy zaoberať, pokiaľ je spochybňovaný treťou osobou (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/60/2017). Je treba povedať, že v tomto prípade právna úprava konkurzu priamo v zákonnej úprave § 93 ods.3 ZKR prelomuje zásadu „nemo plus iuris“ dobrou vierou nadobúdateľa vlastníckeho práva. To znamená, že ak nadobúdateľ vedel, resp. musel vedieť, že úpadca nebol vlastníkom predávanej veci, nemohol byť v dobrej viere pri nadobudnutí vlastníckeho práva a tak k prevodu vlastníckeho práva nemohlo dôjsť platne. Keďže žalobca popieral dobrú vieru žalovaného II/ a následne aj žalovaného I/, bolo dôkazné bremeno na tomto preukázaní na žalobcovi. Žalobca v tomto smere dôvodil tým, že údaj v katastri svedčil o vlastníctve žalobcu a pokiaľ žalovaný II/ mal o tom vedomosť, nemohol byť v dobrej viere pri nadobudnutí vlastníckeho práva v konkurznom konaní žalovanej III/. Ďalej dôvodil pochybeniami SKP v konkurznom konaní a vyslovil podozrenie, že celý prevod majetku bol vopred zinscenovaný na prevod majetku v prospech žalovaného I/, s ktorým bol v sporovom konaní v tom čase o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, nakoľko žalovaný I/ bol druhým podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností na LV č. XX, pričom sa viedlo konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 17C/104/2015. Súd konštatuje, že obrana žalovaného I/ proti týmto tvrdeniam bola dôvodná. Zo samotnej skutočnosti, že žalobca bol evidovaný ako spoluvlastník dotknutých nehnuteľností, ešte nevplývajú závery prezentované žalobcom. V evidencii nehnuteľností bol žalobca a žalovaná III/ vedení ako bezpodieloví spoluvlastníci. V zmysle zákonnej úpravy ZKR do konkurzu patrí všetok majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu. V súlade s § 167i ods.1 ZKR, do konkurznej podstaty patrí všetok majetok v dlžníkovom BSM, ak ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu. Keďže SKP zahrnula do konkurznej podstaty celý tento majetok dlžníka, t. j. žalovanej III/ v BSM, žalovaný II/ nemal na základe akých skutkových okolností predpokladať, že správkyňa tak nekonala v súlade so zákonom. Z postupu SKP a z verejnej evidencie v KN žalovaný II/ v dobrej viere vychádzal z toho, že sa jedná o majetok v BSM, ku ktorého vyporiadaniu nedošlo. Žalobca nepredložil žiaden taký dôkaz, z ktorého by žalovaný II/ mal vyvodiť záver, že práve SKP nekonala v súlade so skutočným stavom, nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by žalovaný II/ mal vedomosť, či už o rozvode manželstva žalobcu a žalovanej III/, ako aj o tom, či došlo alebo nedošlo k vyporiadaniu BSM medzi nimi. Pokiaľ žalobca svoje dokazovanie zamerail na preukazovanie pochybení SKP, súd konštatuje, že tieto dôkazy nemali žiaden podstatný vplyv na posúdenie nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným II/ a jeho konanie v dobrej viere. Pokiaľ SKP v konkurznom konaní pochybila, zakladá to jej zodpovednosť za škodu, avšak samotné pochybenie SKP nemá vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva v konkurznom konaní tretími osobami, v tomto prípade žalovaným II/. Súd tak uzatvára, že žalobca nepreukázal, že by žalovaný II/ pri nadobudnutí vlastníckeho práva v konkurznom konaní nekonal v dobrej viere a preto prevod vlastníckeho práva od nevlastníka je platným právnym úkonom v súlade s ust. § 93 ods. 3 ZKR. Judikatúra súdov takýto spôsob nadobudnutia vlastníctva od nevlastníka hodnotí originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom, ktorému treba poskytnúť právnu ochranu. Žalovaný II/ tak mohol nadobudnúť vlastnícke právo platne. Pokiaľ následne svoje vlastnícke právo prevádzal na žalovaného I/, prevádzal svoje platne nadobudnuté vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, a v tomto smere bolo irelevantné tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný I/ tieto nehnuteľnosti nemohol nadobudnúť v dobrej viere, nakoľko skutková okolnosť o rozvode manželstva medzi žalobcom a žalovanou III/ mu bola známa. Jednalo sa totiž o prevod platne nadobudnutého vlastníckeho práva žalovaným III/, ktorý bol plne oprávnený podľa vlastnej vôle disponovať s takto nadobudnutým majetkom a otázka dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa - žalovaného I/ je irelevantná. V tomto smere súd len podotýka, že žalovaný I/ sa rovnako bránil tým, že mu neboli známe okolnosti presného dátumu rozvodu manželstva žalobcu, ani zákonnej domnienky vzniku podielového spoluvlastníctva medzi žalobcom a žalovanou III/, nakoľko aj v súdnom spore pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva títo vystupovali vždy spoločne, boli

spoločne zastúpení právny zástupcom a on ako osoba neznalá práva tieto okolnosti vedieť nemohol. Pokiaľ sa teda žalobca domáhal prihladenia na skutočnosť, že ani on, ani žalovaná III/ nevedeli o zákonnej domnienke vzniku podielového spoluvlastníctva, žalobca nemôže účinne rovnako túto okolnosť pripísať v neprospech žalovaného I/. Uvedené závery súdu však platia len v časti nehnuteľností tak, ako boli prevedené kúpnu zmluvou v konkurznom konaní zo dňa 01. 08. 2019 bez dodatkov č. 1 a č. 2, nakoľko súd dodatky č. 1 a č. 2 následne hodnotil ako absolútne neplatné právne úkony. Správca konkurznej podstaty má zákonné zmocnenie podľa § 167b ods.1 ZKR konať vo veciach týkajúcich sa majetku úpadcu a to od vyhlásenia konkurzu, pričom správca koná v mene a na účet dlžníka. To znamená, že SKP je oprávnený nakladať s majetkom dlžníka vrátane uzatvárania kúpnych zmlúv na prevod takéhoto majetku. Toto oprávnenie správcu však trvá len do skončenia konkurzu. Konkurz sa končí oznámením v Obchodnom vestníku, kedy sa konkurz zrušuje a zrušením konkurzu zaniká funkcia správcu a zanikajú okrem iného aj účinky podľa § 167b ods.1 ZKR, t. j. oprávnenie správcu nakladať s majetkom dlžníka (§ 167b ods.4 ZKR). V tomto prípade bol zverejnený oznam o zrušení konkurzu dňa 08. 10. 2019, od kedy zanikla funkcia správcu konkurznej podstaty, ako aj účinky zákonného oprávnenia nakladať s majetkom dlžníka v jeho mene a na jeho účet. Ak napriek tomu SKP písomne uzavrela v mene žalovanej III./ dodatok č. 1 dňa 10.10.2019 a následne dodatok č. 2 dňa 11.12.2019, konala bez zákonného zmocnenia a takýto právny úkon nemôže byť platný, pretože s predmetom vlastníctva mohol nakladať už len vlastník v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ konala SKP konala v rozpore so zákonom, taký právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný právny úkon, pričom sa jedná o neplatnosť absolútnu, na ktorú súd prihliada ex offo. Žalovaný II./ sa bránil tým, že v ďalšom už nesledoval a nemal vedomosť o skončení konkurzu úpadcu žalovanej III./, súd konštatuje, že pokiaľ došlo k pochybeniam v kúpnej zmluve, možno od neho vyžadovať, ak by konal s náležitou starostlivosťou, aby tieto skutočnosti sledoval. Keďže žalovaný II./ sa zaoberá okrem iného aj realitnou činnosťou, možno od neho vyžadovať vyššiu obozretnosť pri realizácii kúpy alebo predaja nehnuteľností vrátane overenia údajov či už ohľadom nehnuteľností v KN, údajov v Obchodnom vestníku, nakoľko žalovaný II./ sám uviedol, že o uvedenom predaji sa dozvedel práve z Obchodného vestníku, z čoho možno vyvodíť, že je znalý postupov pri sledovaní údajov z Obchodného vestníka. Okrem toho už pri samotnom podpise kúpnej zmluvy, napriek tomu, že ju vypracovala SKP, ušlo jeho pozornosti, že podiely na nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XX sú odlišné oproti podielom, uvádzaným vo vyhlásení ponuky, do ktorej sa prihlásil, t. j. aj svojou nedbalosťou prispel k uvedeniu nesprávnych údajov v kúpnej zmluve. Súd preto uzatvára, že pokiaľ Dodatky č. 1 a č. 2 považuje za absolútne neplatné právne úkony, žalovaný II/ nemohol nadobudnúť a následne ani žalovaný I/, nehnuteľnosti evidované na LV č. XX, následne zapísané na LV č. XXX, tak ako sú špecifikované vo výroku č. I rozsudku a to vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1. Žalobcovi tak zostalo zachované vlastníctvo k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1 na týchto nehnuteľnostiach a preto súd vyhovel v tejto časti žalobe a určil jeho vlastnícke právo, tak ako je uvedené vo výroku č. I rozsudku. Vo zvyšnej časti, čo sa týkalo určenia spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XX, z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu považoval za nedôvodnú a preto ju zamietol (výrok II/ rozsudku“.

1.12 V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že návrhy na vykonanie dôkazov - výsluch zástupcu firmy BONATO, s. r. o. a SKP za účelom zisťovania pochybení v konkurznom konaní považoval za nadbytočné pre rozhodnutie vo veci, preto tieto dôkazy nevykonal. konštatoval, že ak došlo k pochybeniam v konkurznom konaní, dotknuté strany si môžu uplatniť náhradu škody, kedy bude zrejme podstatné dokazovanie o postupe v konkurznom konaní, či a kým došlo k pochybeniu.

1.13 O trovách konania rozhodoval okresný súd podľa ust. § 255 ods.1 CSP. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca bol úspešný len v jednej časti svojej žaloby, a to vo vzťahu k určeniu vlastníctva nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX; v časti určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XX, úspešný nebol. Spor sa z dôvodu zamietnutia žaloby voči žalovaným II/ a III/ pre nedostatok vecnej pasívnej legitimácie týkal žalobcu a žalovaného I/, ktorých úspech bol v zásade rovnaký, preto okresný súd vo výroku IV. odvolaním napadnutého rozsudku vyslovil, že žalobca a žalovaný I/ nemajú právo na náhradu trov konania. Vo vzťahu k žalovanému II/ a žalovanej III/ bol žalobca v celom rozsahu neúspešný, a preto ho okresný súd zaviazal nahradiť žalovanému II/ trovy konania v plnom rozsahu. Žalovaná III/ si trovy konania neuplatnila, preto súd vyslovil, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva. Žalovaný I/ a žalovaný II/ si osobitne uplatnili trovy konania spojené s pojednávaním konaným dňa 18.01.2022 s poukazom na to, že žalobca zavinil neúčastou na pojednávaní a ospravedlnením, ktoré nebolo

doručené včas a riadne, že im vznikli trovy súvisiace s týmto pojednávaním. Jedná sa o uplatnenie tzv. separátnych trov konania za zavinenie podľa § 256 ods. 2 CSP. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že na pojednávanie dňa 18.01.2022 boli všetky strany sporu riadne predvolané. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené žalobcovi dňa 21.12.2021 a jeho zástupcovi dňa 20.12.2021. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu požiadal o odročenie pojednávania s poukazom na vyhlásenie núdzového stavu a z dôvodu podozrenia na respiračné ochorenie jeho zástupcu. Podanie bolo prijaté okresným súdom dňa 17.01.2022 o 16.17 hod., t. j. po úradných hodinách súdu, predložené ráno dňa 18.01. o 08.20 hod. Okresný súd sa pokúsil telefonicky kontaktovať ostatné sporové strany, avšak právnu zástupkyňu žalovaného I/ sa nepodarilo telefonicky zastihnúť, právna zástupkyňa žalovaného II/ sa už v tom čase nachádzala v mieste konania pojednávania, ktoré bolo určené na čas 09.30 hod. Okresný súd pojednávanie odročil a zároveň vyzval žalobcu a jeho zástupcu, aby doložili doklad o dôvode neúčasti na pojednávaní s upozornením, že v opačnom prípade si budú žalovaný I/ aj žalovaný II/ uplatňovať náhradu trov odročeného konania. Uvedená výzva okresného súdu bola doručená splnomocnenému zástupcovi žalobcu 25.01.2022, ktorý na výzvu okresného súdu nereagoval a dôvod neúčasti na pojednávaní nezdokladoval. Pokiaľ zástupca žalobcu poukazyval na ustanovenie § 1 ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z. z. z dôvodu vyhlásenia núdzového stavu, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že poukaz na § 1 ods. 2 Vyhlášky MS SR je nenáležitý, pretože v tom období sa vykonávali súdne pojednávania vo všetkých veciach, s výnimkou vecí, ktoré znesú odklad a keďže súd vo veci nariadil pojednávanie, nejednalo sa o vec, ktorá znesie odklad. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca nepreukázal, že požiadal o odročenie pojednávania včas a z vážnych dôvodov, preto trovy súvisiace s odročeným pojednávaním zo dňa 18.01.2021 bude musieť žalobca uhradiť žalovaným I/ a II/.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaný I/ odvolal a v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva voči výroku I. a výroku IV. rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/31/2020-361 zo dňa 29. 03. 2022 a odôvodňuje ho podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V nadväznosti na uvedené poukázal žalovaný I/ v odvolaní na odsek 31. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie uviedol, že Dodatky č. 1 a č. 2 ku kúpnej zmluve uzatvorenej medzi SKP a žalovaným II/ vyhodnotil ako absolútne neplatné právne úkony, nakoľko boli uzatvorené v čase, keď došlo k zániku funkcie SKP a táto nemala mandát na ich uzatvorenie. Uviedol, že uvedenou argumentáciou súd prvej inštancie spochybnil dobromyseľnosť a obozretnosť žalovaného II/ pri uzatváraní Dodatkov č. 1 a č. 2, pričom uviedol, že žalovaný II/ nemohol platne nadobudnúť nehnuteľnosti o podiele 1 zapísané na LV XXX, k. ú. C. D. od SKP, nakoľko sa od neho vyžaduje vyššia obozretnosť pri uzatváraní kúpnych zmlúv vzhľadom na to, že sa venuje realitnej činnosti a ovláda procesy zverejňovania údajov v Obchodnom vestníku, a teda si mal preveriť stav konkurzného konania v čase podpisu Dodatku č. 1 a 2. V uvedenej súvislosti žalovaný I/ v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s otázkou dobrej viery žalovaného I/ v zápisy v katastri nehnuteľností v čase keď žalovaný I/ nadobúdal vlastnícke právo od žalovaného II/. Zdôraznil, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy medzi žalovaným I/ a žalovaným II/, bol žalovaný II/ riadne zapísaný ako vlastník prevádzaných nehnuteľností v katastri nehnuteľností. K prevádzanému podielu neboli evidované žiadne ťarchy ani poznámky, ktoré by obmedzovali nakladanie s nehnuteľnosťami. Žalovaný I/ tak konal v dobrej viere, že nadobúda nehnuteľnosti od riadneho vlastníka nehnuteľností a nedisponoval vedomosťou o spôsobe vedenia a ukončenia konkurzného konania, v ktorom žalovaný II/ predmetné nehnuteľnosti nadobudol. Nemožno preto od žalovaného I/ spravodlivo žiadať, aby žalovaný I/ konajúci v dobrej viere veriac v pravdivosť a správnosť zápisu v katastri nehnuteľností, ktorý bol vykonaný na základe rozhodnutia štátneho orgánu – rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva, niesol riziko straty nehnuteľnosti za takýto zápis, tak ako k tomu došlo v tomto konaní. Žalovaný I/ v odvolaní ďalej uviedol, že „ani pri vynaložení všetkého úsilia, žalovaný I/ nemohol mať vedomosť o tom, že vklad vlastníckeho práva bol zrealizovaný na základe absolútne neplatného právneho úkonu, t. j. že SKP v čase uzatvárania Dodatkov č. 1 a 2 nemala mandát na ich uzatvorenie. Žalovaný I/ nemal mať odkiaľ uvedené Dodatky č. 1 a 2, uzatvorené medzi SKP a žalovaným II/ a nemal si ako overiť za akých okolností boli uzatvorené a zároveň nemal vedomosť o priebehu konkurzného konania“. S poukazom na uvedené nemôžu byť podľa žalovaného I/ o dobromyseľnosti žalovaného I/ žiadne pochybnosti.

2.1 V ďalšom texte odvolania žalovaný I/ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/69/2018 zo dňa 29. 05. 2020, na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 4684/12 z 20. 11. 2013 a sp. zn. I. ÚS 2219/12 z 17. 04. 2014 a na rozhodnutie veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31 Cdo 353/2016 zo dňa 09. 03. 2016. V závere odvolania žalovaný I/ uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so všetkými právnymi otázkami, ktoré v spore vznikli a tým porušil princíp právnej istoty a právo na súdnu ochranu. V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku súd prvej inštancie nevyriešil otázku dobromyseľnosti nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaným I/, pričom v ňom podľa žalovaného I/ absentuje logická úvaha a právna argumentácia súdu prvej inštancie ako k uvedenému záveru dospel. V uvedenej súvislosti žalovaný I/ súdu prvej inštancie vytkol, že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a poukázal pritom na čl. 46 Ústavy SR a na judikatúru Ústavného súdu SR, týkajúcu sa odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že „žaloba sa v časti určenia podielu o veľkosti 1 na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen, nachádzajúcich sa v k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen, zapísaných na LV č. XXX, a to ako: pozemok – parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 1335 m², záhrada, pozemok parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 36 m², zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 307 m², záhrada, pozemok parcela registra „C“, parc. č. XX/X o výmere 307 m², trvalý trávnatý porast, stavba – humno so súpisným číslom XX, postavená na pozemku – parc. registra „C“, parc. č. XX, zamietá“ a aby o trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému I/ trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutom výroku I. a IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného I/ uviedol, že 1) sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu, 2) namieta odvolanie žalovaného I/ a 3) navrhuje odvolaciemu súdu, aby potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného I/ na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný II/ a žalovaná III/ sa k odvolaniu žalovaného I/ nevyjadrili.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného I/ v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutom výroku I. a v súvisiacom výroku IV. o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa ust. 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), údaje katastra sú hodnoverné ak sa nepreukáže opak.

7. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa ust. § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

9. Podľa ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

10. Podľa ust. § 167b ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, oprávnenie dlžníka nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu, ako aj konať vo veciach týkajúcich sa tohto majetku vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca koná v mene a na účet dlžníka.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok uvedených žalovaným I/ v odvolaní, uplatnených žalovaným I/ v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) a písm. f) CSP.

12. Po prejednaní odvolania žalovaného I/ odvolací súd uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaním napadnutom výroku I. a v súvisiacom (závislom) výroku IV. o trovách konania vecne správny,

a to z nasledovných dôvodov: Predmetom Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 01. 08. 2019 medzi žalovanou III/ ako predávajúcou, zastúpenou správkynou konkurznej podstaty Mgr. Vaculčíkovou a žalovaným II/ ako kupujúcim boli nehnuteľnosti (špecifikované v čl. II bod 2 zmluvy), ktoré žalovaná III/ nadobudla spolu so žalobcom za trvania manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva manželov - pokiaľ ide o nehnuteľnosti vedené na LV č. XX v podiele 1/1 a pokiaľ ide o nehnuteľnosti vedené na LV č. XX v podiele 1. Ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovanej III/ uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5OdK/481/2019 zo dňa 15. mája 2019, došlo k zániku BSM žalobcu a žalovanej III/ v dôsledku rozvodu manželstva rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/5/06-27 zo dňa 21. 06. 2006, právoplatným dňa 07. 07. 2006. Medzi žalobcom a žalovanou III/ nedošlo v zákonom stanovenej lehote troch rokov od zániku BSM k vyporiadaniu BSM, preto nastúpila právna domnienka vyplývajúca z ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, že žalobca a žalovaná III/ sú vo vzťahu k nehnuteľnostiam pôvodne vedeným na liste vlastníctva č. XX a na LV č. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen podielovými spoluvlastníkmi. Bez ohľadu na to, že v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5OdK/481/2019 mal byť podľa súpisu majetku speňažovaný aj majetok žalobcu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti speňažovaný v konkurznom konaní vedenom na majetok žalovanej III/ nemal byť, nastala taká skutková a právna situácia, že predmetom Kúpnej zmluvy zo dňa 01. 08. 2019, uzatvorenej medzi žalovanou III/ ako predávajúcou, zastúpenou správkynou konkurznej podstaty Mgr. Vaculčíkovou a žalovaným II/ ako kupujúcim sa stali pokiaľ ide o nehnuteľnosti pôvodne vedené na LV č. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen len nehnuteľnosti v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalovanej III/ 1-ica a nie v podiele 1/1 ako bolo uvedené v súpise majetku a ako sa zmluvné strany snažili napraviť Dodatkom č. 1 zo dňa 10. 10. 2019 a v nadväznosti na to aj Dodatkom č. 2 zo dňa 19. 12. 2019, uzatvorenými k predmetnej kúpnej zmluve, ktoré sú, tak ako je ďalej uvedené neplatné, keďže k uzatvoreniu Dodatkov č. 1 a č. 2 došlo potom, čo bol konkurz na majetok žalovanej III/ dňa 09. 10. 2019 zrušený, a teda správkyná konkurznej podstaty Mgr. Vaculčíková stratila oprávnenie (mandát) konať pri uzatváraní Dodatkov č. 1 a č. 2 v mene žalovanej III/ a pokiaľ v mene žalovanej III/ pri uzatváraní Dodatkov č. 1 a č. 2 ku Kúpnej zmluve zo dňa 01. 08. 2019 konala, uvedená skutočnosť je, tak ako v odseku 31. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku správne uviedol súd prvej inštancie, dôvodom neplatnosti Dodatkov č. 1 a č. 2, čo znamená, že žalovaný II/ nadobudol v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5OdK/481/2019 nehnuteľnosti len v takom rozsahu ako je uvedené v čl. II. bod 2 Kúpnej zmluvy zo dňa 01. 08. 2019 a v takomto rozsahu ich potom Kúpnu zmluvou zo dňa 12. 06. 2020 mohol previesť na žalovaného I/ v zmysle zásady nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má („nemo plus iuris ad alium transferre quam ipse habet“).

13. Pokiaľ sa žalovaný I/ v odvolaní bránil tým, že súd prvej inštancie nezobral vôbec do úvahy jeho dobromyseľnosť, pričom v súvislosti s nadobudnutím vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom na základe dobrej viery poukázal žalovaný I/ v odvolaní na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obdo/69/2018 zo dňa 29. 05. 2020, na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 4684/12 zo dňa 20. 11. 2013 a sp. zn. I. ÚS 2219/12 zo dňa 17. 04. 2014, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31Cdo/353/2016 zo dňa 09. 03. 2016, odvolací súd poukazuje na aktuálnu judikatúru NS SR, konkrétne na rozhodnutie Veľkého senátu NS SR sp. zn. 1VOBdo/2/2020 zo dňa 27. apríla 2021, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2021 pod R 56, kde najvyšší súd vyslovil nasledovné:

I. „Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností“.

II. „S poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet) nemôže platne previesť vlastnícke právo na inú osobu ten kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností ako vlastníak nehnuteľností“.

III. „Dobrá viera nadobúdateľa, že hnutelnú alebo nehnuteľnú vec nadobúda od nevlastníka, má vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva, len pokiaľ zákon v taxatívne vymedzených prípadoch nadobudnutie vlastníckeho práva s poukazom na dobrú vieru ich nadobúdateľa výslovne upravuje. V iných prípadoch právna úprava de lege lata nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka s poukazom na dobrú vieru nadobúdateľa neumožňuje.“

IV. „Ustanovenie § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) nezodpovedá výkladu, podľa ktorého už len sama evidencia vlastníctva nehnuteľností zakladá dobrú vieru evidovaného vlastníka, že je vlastník“.

14. Závaznosť údajov katastra rieši katastrálny zákon (zákon č. 162/1995 Z. z. v platnom znení) v § 70 ods. 1, podľa ktorého údaje katastra sú hodnoverné ak sa nepreukáže opak. Pokiaľ z výslovnej zákonnej úpravy nevyplýva, že sa dobrá viera nadobúdateľa prezumuje, čo nie je možné vyvodiť ani z právnej úpravy katastra nehnuteľností (konkrétne z § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z.) je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že pre konštatovanie (prezumpovanie) existencie dobrej viery nadobúdateľa nepostačuje len tvrdenie, že prevádzateľ nehnuteľností je ako ich vlastník zapísaný v katastri nehnuteľností. Z uvedeného je ďalej zrejmé, že dobrá viera nadobúdateľa má právny význam len vtedy, ak to výslovne uvádza zákon, čo je okrem iného aj v prípade nadobudnutia vlastníckeho práva v rámci konkurzného konania v zmysle ust. § 93 ods. 3 ZKR. V danom prípade však žalovaný II/ nenadobudol v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5OdK/481/2019 aj nehnuteľnosti pôvodne vedené na LV č. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcu 1 na týchto nehnuteľnostiach, pretože predmetom Kúpnej zmluvy zo dňa 01. 08. 2019 boli podľa článku II. bod 2 predmetnej kúpnej zmluvy pokiaľ ide o nehnuteľnosti zapísané pôvodne na LV č. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen len nehnuteľnosti v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1. Žalovaný II/ nemohol nadobudnúť nehnuteľnosti pôvodne vedené na LV č. XX, k. ú. C. D., obec E., okres Zvolen v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5OdK/481/2019 v podiele 1/1 ani na základe Dodátkov č. 1 a č. 2, uzatvorených ku Kúpnej zmluve zo dňa 01. 08. 2019, pretože Dodatky č. 1 a č. 2, uzatvorením ktorých sa zmluvné strany predmetnej kúpnej zmluvy snažili uvedenú skutočnosť zhojiť sú neplatné právne úkony, pretože po zrušení konkurzu na majetok žalovanej III/ dňa 09. 10. 2019 ich už správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Vaculčíková nemohla v mene žalovanej III/ uzatvoriť, keďže v zmysle vyššie citovaného ust. § 167b ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii „oprávnenie správcu konkurznej podstaty nakladať s majetkom dlžníka, ako aj konať vo veciach tohto majetku“ trvá len počas konkurzu; po jeho zrušení uvedené oprávnenie stráca svoje opodstatnenie a právnu relevanciu. Žalovaný II/ teda Kúpnu zmluvou zo dňa 12. 06. 2020 mohol previesť na žalovaného I/ nehnuteľnosti len v takom rozsahu v akom ich nadobudol Kúpnu zmluvou zo dňa 01. 08. 2019, pričom žalovanému I/ vzhľadom na závery NS SR uvedené v judikáte R 56, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2021 nesvedčí obrana dobromyseľnosťou nadobúdateľa v údaje uvedené v katastri nehnuteľností. Okresný súd teda odvolaním žalovaného I/ napadnutým výrokom I. a závislým výrokom IV. o trovách konania rozhodol vecne správne, preto odvolací súd odvolaním žalovaného I/ napadnuté výroky I. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. a 2 CSP potvrdil; ostatné výroky rozsudku súdu prvej inštancie zostali nedotknuté, pretože ich žiadny zo žalovaných a ani žalobca nenapadli odvolaním.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP úspešný žiadne trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.